

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-11-12)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-11-12)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 145. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000163.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

12. 11. 1915.

Tiden løber rask, og det er ogsaa det bedste, den kan gøre, den gamle Svend. Vi har fuldt op at gøre, kører ud tidligt om Morgenen og kommer hjem sent paa Eftermiddagen. Det er hæsligt Vejr for Tiden med stærk Blæst og Regn. Vi har desuden fire og sommetider endogsaa seks Heste at passe, saa I maa tro, der bliver ikke megen Tid tilovers. Vi kører Hø i en By, som ligger en halv Snes km herfra.

I Gaar havde jeg en helt ejendommelig Oplevelse der. Jeg gik op ad Gaden, uden at tænke paa, at jeg var i Frankrig og i Krig. Pludselig studsede jeg ved at høre Raadhusklokkerne i København; det var Klokkespillet fra Kirken, som spillede samme kendte Melodi.

Det var et Kvarter over, den slog; jeg vilde til at skynde mig hen til Universitetet, inden Pedellen lukkede Døren, og bøjede om ved Fruekirken (for Kirken lignede paa et Haar vor gamle ærværdige Kirke), da jeg brat blev revet ud af Illusionen ved at rende paa et Læs Hø. Nu vil jeg, hver Gang jeg kommer til Moritiennes, lytte til Klokkespillet fra den store Kirke.

.... Her er Forholdene omtrent som hjemme, man kan købe alt muligt; men til høje Priser, dog er der for visse Ting sat højeste Pris. Jeg har ordentlig faaet lært at regne med franske Penge, for i Begyndelsen blev jeg altid snydt, og naar jeg ovenikøbet skal regne Snyderiprocenter fra de 5 Mark og 30 Pf., saa kommer det snart til at staa svagt til med mit Finansvæsen.

I begynder vel saa smaat hjemme at faa Vinter nu. Her er der ingen Blade paa Træerne mere. Jeg kan slet ikke tænke mig nogen Jul i Aar; der er jo kun et Par Uger til. . .

Egentlig skulde man jo kunne holde Jul under alle Forhold. Hyrderne holdt jo den første Jul paa aaben Mark. Jeg husker godt sidste Julenat, da jeg stod Vagt i Skytte-s. 146graven, det var saa stjerneklart; pludseligt begyndte de i Skyttegraven ved Siden af at synge: Stille Nat, hellige Nat. . .

Jeg er saa underlig tom i Aar, og død; hvoraf det kommer, véd jeg ikke. Jeg tror, det kommer af, at man aldrig har Lov til at være ene, og at jeg ikke har en eneste her, som jeg kan snakke med.